

รายวิชา ภาษาไทย

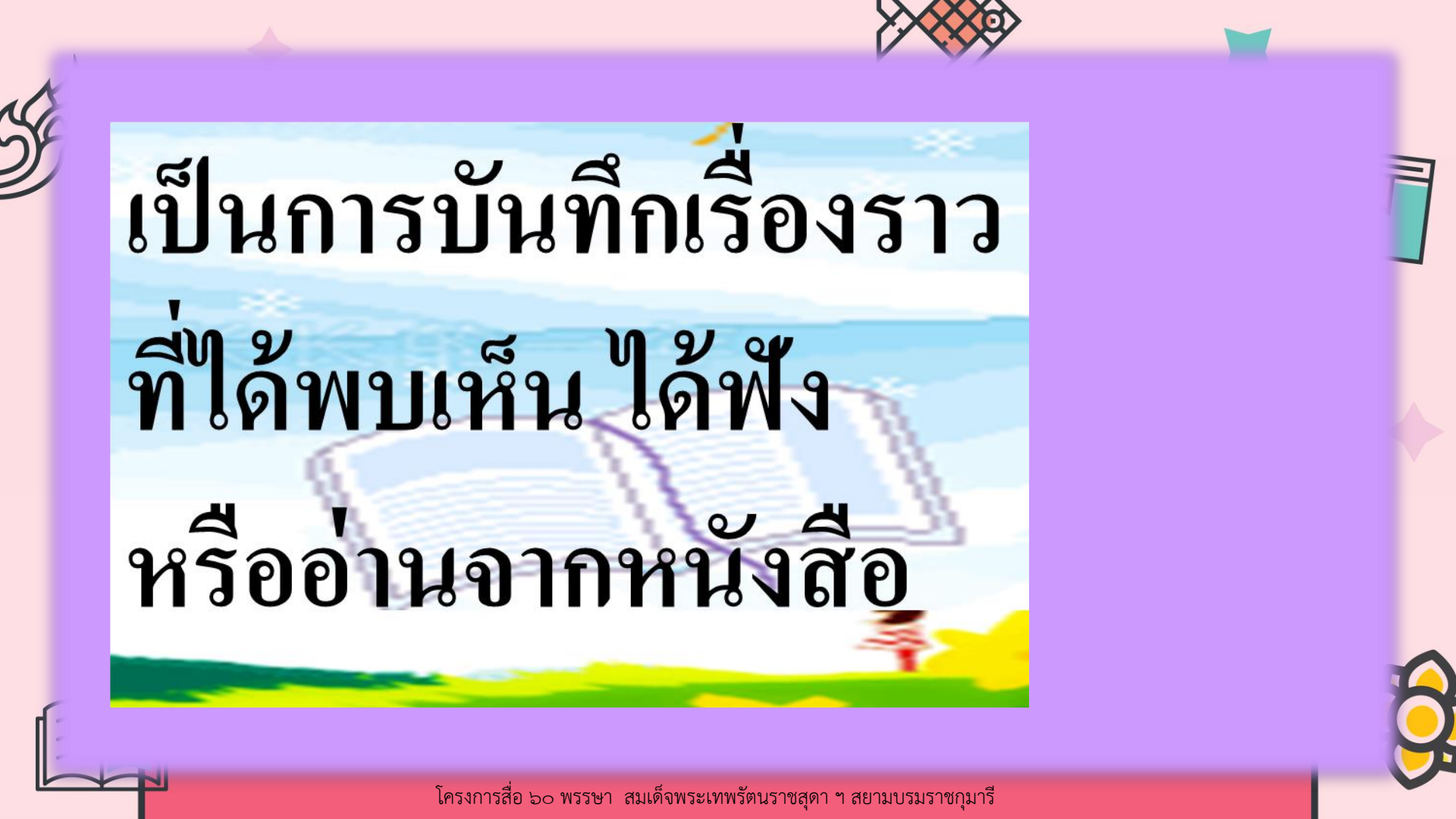
รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ผู้สอน ครูเกศวลี มะลิโชติ

เรื่อง ปิติสุขเป็นที่สุด ๑

การเขียนบันทึก

เป็นการบันทึกเรื่องราว
ที่ได้พบเห็น ได้ฟัง
หรืออ่านจากหนังสือ

ผู้บันทึกจะบันทึกเรื่องราว
เป็นคำพูดของตนเอง
อย่างสั้นๆ

เพื่อเป็นการเตือนความจำ
หรือเป็นหลักฐาน

หลักการเขียนบันทึก

๑.เขียนวัน เดือน ปี
ที่เขียนบันทึกให้
ครบถ้วน

หลักการเขียนบันทึก

๒. เขียนเรื่องหรือ
เหตุการณ์ตามความ
เป็นจริง

หลักการเขียนบันทึก

๓. ภาษาอย่างไม่เป็น
ทางการ เข้าใจง่าย

หลักการเขียนบันทึก

๔. ใช้ถ้อยคำสุภาพ
ไม่ก่อให้เกิดความ
เสียหาย

หลักการเขียนบันทึก

๕.เขียนให้ได้ใจความสำคัญ
แสดงความคิด ความรู้สึก
และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

จุดประสงค์

จัดทำสมุดบันทึกและ

เขียนบันทึกเหตุการณ์พิเศษได้

กิจกรรม

แบ่งกลุ่ม ช่วยคิด

ช่วยออกแบบ ร่วมแบ่งปัน

ตัวอย่าง บันทึกเหตุการณ์พิเศษ

ปิตุสขเป็นที่สุด

ฉันพร้อมกับญาติและเพื่อน ๆ ได้รีบไปจับจองที่นั่งรับเสด็จ ตั้งแต่ก่อนไก่โห่ ปรากฏว่าที่นั่งถูกจับจองเกือบหมดแล้ว ขณะที่ยืนพิจารณาว่าจะทำอะไรดี ก็มีน้ำใจหยิบยื่นมาให้

“นั่งตรงนี้ก็ได้อะ เบียดกันหน่อยนะคะ” ผู้พูดพูดพร้อมกับขยับไหม้ที่วางพอนั่งลงได้

“ขอบคุณนะคะ ชอบคุณมากค่ะ” พวกเราพูดประสานเสียงกัน โดยมีได้นัดหมาย

“ไม่เป็นไรค่ะ เราคนไทยรักในหลวงเหมือนกัน” ไม่เป็นไร คำคั้นปากของคนไทย แต่คราวนี้สัมผัสได้ถึงความจริงใจ และความเข้าใจคนไทยด้วยกัน

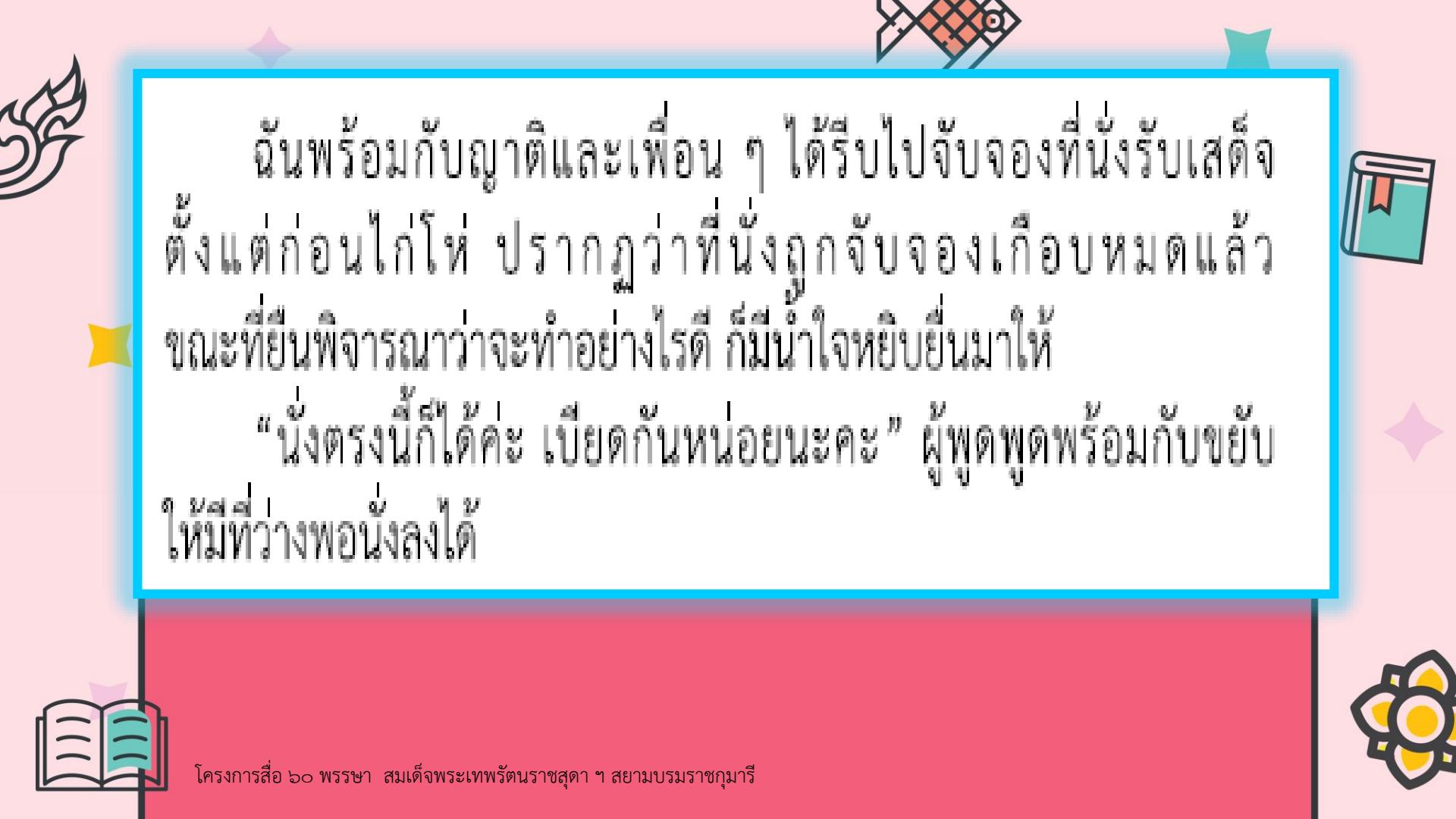
แม้แสงแดดจะแผดจ้า แต่ก็มีสายลมโชยมาให้เห็นผิวเป็นระยะ ๆ ทุกคนที่เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทรับเสด็จ เหมือนจะไม่รู้สึกรู้ว่าแดดกำลังร้อนจัด รู้สึกแต่ว่า ปิตุสข เย็นฉ่ำชื่นใจเป็นที่สุด

พลันที่รถยนต์พระที่นั่งเคลื่อนมาถึง เสียง “ทรงพระเจริญ ทรงพระเจริญ” แซ่ซ้องดังกึกก้อง ธงชาติ ธงสีเหลือง ธงสีฟ้า ประดับตราสัญลักษณ์ประจำพระองค์โบกสะบัดไหวพร้อม ๆ กัน ยิ่งผู้รับเสด็จได้เห็นทั้งสองพระองค์ทรงโบกพระหัตถ์ช้า ๆ เสียง “ทรงพระเจริญ ทรงพระเจริญ” ยิ่งดังยิ่งขึ้น ธงก็ยิ่งโบกสะบัดถี่ขึ้น จนรถยนต์พระที่นั่งห่างออกไป

แม้รถยนต์พระที่นั่งจะจากสายตาไปแล้ว แต่พระองค์ยังอยู่ใกล้พวกเรา

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ตัวอย่าง บันทึกเหตุการณ์พิเศษ ปีดีสุขเป็นที่สุด

ฉันพร้อมกับญาติและเพื่อน ๆ ได้รับไปจับจองที่นั่งรับเสด็จ
ตั้งแต่ก่อนไก่โห่ ปรากฏว่าที่นั่งถูกจับจองเกือบหมดแล้ว
ขณะที่ยื่นพิจารณาว่าจะทำอะไรดี ก็สนใจหยิบยื่นมาให้

“นั่งตรงนี้ก็ได้อะ เบียดกันหน่อยนะคะ” ผู้พูดพูดพร้อมกับขยับ
ไหมทวางพอนั่งลงได้

“ขอบคุณนะคะ ขอบคุณมากค่ะ” พวกเราพูดประสานเสียงกัน โดยมีได้นัดหมาย

“ไม่เป็นไรค่ะ เราคนไทยรักในหลวงเหมือนกัน” ไม่เป็นไร คำคั่นปากของคนไทย แต่คราวนี้สัมผัสได้ถึงความจริงใจ และความเข้าใจ คนไทยด้วยกัน

แม้แสงแดดจะแผดจ้า แต่ก็มีสายลมโชยมาให้ชื่นผิวเป็นระยะ ๆ ทุกคนที่เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทรับเสด็จ เหมือนจะไม่รู้สึกว่าแดด กำลังร้อนจัด รู้สึกแต่ว่า ปิติสุข เย็นอำมหินใจเป็นที่สุด

พลันที่รถยนต์พระที่นั่งเคลื่อนมาถึง เสียง “ทรงพระเจริญ
ทรงพระเจริญ” แซ่ซ้องดังกึกก้อง ธงชาติ ธงสีเหลือง ธงสีฟ้า
ประดับตราสัญลักษณ์ประจำพระองค์โบกสะบัดไหวพร้อม ๆ กัน
ยิ่งผู้รับเสด็จได้เห็นทั้งสองพระองค์ทรงโบกพระหัตถ์ซ้ำ ๆ
เสียง “ทรงพระเจริญ ทรงพระเจริญ” ยิ่งดังยิ่งขึ้น ธงก็ยิ่งโบกสะบัดถี่ขึ้น
จนรถยนต์พระที่นั่งห่างออกไป

แม้รถยนต์พระที่นั่งจะจากสายตาไปแล้ว แต่พระองค์ยังอยู่ใกล้

พวกเรา

ใบงานที่ ๐๗

เขียนบันทึกเหตุการณ์พิเศษ

คำชี้แจงเขียนบันทึกประจำวันอัน

เป็นวันพิเศษของตนเอง

การเขียนบันทึกประจำวัน

เป็นการบันทึกเรื่องราว

ส่วนตัวที่เกิดขึ้นจริง

ด้วยภาษาของผู้บันทึก

เพื่อเตือนความจำ

การจัดทำสมุดบันทึก
ด้วยฝีมือของตนเอง
ยังความภาคภูมิใจและ
รู้จักนำวัสดุเหลือใช้
มาใช้ให้เกิดประโยชน์

ได้น้อมนำหลักการ
เศรษฐกิจพอเพียง
ของในหลวงรัชกาลที่ ๙
มาใช้ในการดำรงชีวิต
ในเรื่องของการประหยัด